

Sygn. akt III RC 586/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 marca 2019 r.

Sąd Rejonowy w Kielcach III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Ewelina Dzierżak
Protokolant:	stażysta Dominika Błachut

po rozpoznaniu w dniu 7 marca 2019 roku w Kielcach

przy udziale

na rozprawie

sprawy z powództwa T. W.

przeciwko J. K. (1)

o alimenty

I. zasądza od J. K. (1) nr PESEL (...) na rzecz T. W. nr PESEL (...) alimenty w kwocie po 600 (sześćset) złotych miesięcznie, płatne z góry do 15-go dnia każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat poczynając od 21 listopada 2018 roku ;

II. odstępuje od obciążenia J. K. (1) kosztami sądowymi i nie obciąża jej kosztami procesu ;

III. wyrokowi w punkcie I (pierwszym) nadaje rygor natychmiastowej

wykonalności.

SSR Ewelina Dzierżak

Sygnatura akt III RC 586/18

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 07 sierpnia 2018 roku T. W. domagał się zasądzenia od swojej matki J. K. (1) alimentów w kwocie po 600 zł miesięcznie płatnych z góry do 15 dnia każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami na wypadek uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że pozwana nie mieszka z powodem, nie łoży na jego utrzymania, a jej kontakty z synem ograniczają się do telefonów raz na trzy miesiące. Natomiast powód mieszka z ojcem, który zaspakaja jego usprawiedliwione potrzeby wynoszące średnio 1700-1800 zł miesięcznie. Nadto podniesiono, że w październiku 2018 roku powód podejmie studia na Uniwersytecie J. K. (2) w K. (k.3-7).

Pozwana J. K. (1) wniosła o oddalenie powództwa w całości podnosząc, że nie osiąga żadnych dochodów i jeśli ewentualnie znajdzie zatrudnienie to zaproponuje synowi jakieś kwoty pieniężne (k. 41).

Sąd ustalił, co następuje:

T. W. ur. (...) jest dzieckiem J. K. (1) i R. W..

(dowód: odpis skrócony aktu urodzenia T. W. k. 9)

Powód od kilku lat zamieszkuje z ojcem. Matka nie łoży na utrzymanie syna i praktycznie nie ma z nim kontaktu. Raz w miesiącu, albo rzadziej dzwoniła do syna, ale nigdzie z nim nie wychodziła. Jak dochodziło do spotkań między stronami to były one przypadkowe (okoliczności bezsporne).

T. W. ma 19 lat, mieszka w W. razem z ojcem, jego partnerką i ich 10 miesięczną córką w wynajętym mieszkaniu. Ojciec powoda osiąga dochód w wysokości 3500 zł miesięcznie, nie ma długów i zaspakaja usprawiedliwione potrzeby syna. Dochód jego partnerki wynosi 1800 zł netto miesięcznie. Od października 2018 roku powód studiuje w systemie stacjonarnym na (...) w K.. Jest ogólnie zdrowy. Nie korzysta z odpłatnych zajęć, ale pomoce szkole kosztowały ok. 500 zł. Co miesiąc środki czystości powoda stanowią wydatek 30-50 zł, odzież 150 zł, bilet miesięczny 100 zł, telefon i internet 160 zł, a fryzjer 25 zł. Powód stołuje się poza domem w dni kiedy ma zajęcia. W zeszłym roku na dentystę wydał 400 zł. Miesięczny koszt swojego utrzymania wskazuje na kwotę co najmniej 1700 zł.

(dowód: zeznania R. W. k. 53v, T. W. k. 53v, zaświadczenie z (...) w K. k. 56, decyzja Wydziałowej Komisji Rekrutacyjnej (...) k. k.32)

J. K. (1) ma 42 lat, z zawodu jest ekonomistą, nie pracuje i pozostaje na utrzymaniu rodziców oraz babci i dziadka, którzy osiągają dochód z tytułu emerytury (po 2000 zł każde z nich). Mieszka w miejscowości Z. razem z partnerem w domu swoich rodziców i do dyspozycji ma cały dom. Ostatni raz pracowała w wakacje na podstawie umowy zlecenia jako rejestratorka medyczna i zarobiła 1500 zł. Zwykle pracowało dorywczo, najdłużej przez rok czasu. Aktualnie szuka zatrudnienia i twierdzi, że wkrótce podejmie pracę i będzie zarabiać 1700-1800 zł miesięcznie. Podaje, że miesięczny koszt utrzymania powoda wynosi 1200-1400 zł.

(dowód: zeznania J. K. (1) k. 42, 53v-54)

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z dyspozycją przepisu art. 133 § 1 k.r.o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, zaś zakres tych świadczeń – jak stanowi przepis art. 135 § 1 k.r.o. – zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanych do alimentacji.

T. W. ma 19 lat i w październiku 2018 roku podjął studia w systemie stacjonarnym co uniemożliwia mu samodzielne utrzymanie się. Z tych względów niewątpliwie jest uprawniona do alimentacji ze strony rodziców na podstawie powołanych wyżej przepisów. Świadczenia alimentacyjne od nich otrzymywane powinny zapewnić mu zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb. Zakres tych potrzeb nie może być ustalany w oderwaniu od ogólnego poziomu życia, wysokości dochodów i możliwości zarobkowych każdego z jego rodziców, przy uwzględnieniu oczywiście takich indywidualnych okoliczności, jak potrzeba ponoszenia wydatków związanych chociażby z leczeniem, zapewnieniem żywności czy środków czystości.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd uznał, iż określone wymiennie potrzeby powoda kształtują się na poziomie co najmniej 1200-1400 zł miesięcznie. Na taką zresztą kwotę określiła koszt utrzymania powoda jego matka. Kwota ta pozwala – zdaniem Sądu – zaspokoić potrzeby uprawnionego na poziomie odpowiadającym poziomowi życia jego rodziców w stopniu adekwatnym do możliwości zarobkowych każdego z nich.

W tym miejscu podnieść należy, że pozwana od lat nie łoży na utrzymanie syna, nie przekazuje mu żadnych nawet symbolicznych kwot i praktycznie nie ma z nim kontaktu. W toku postępowania ustalono także, że chociaż J. K. (1) nie pracuje to posiada możliwości zarobkowe, które pozwalają jej partycypowanie w kosztach utrzymania powoda kwotą 600 zł bowiem jest zdolna do pracy, okresowo podejmuje zatrudnienie głównie w charakterze asystentki stomatologa, a poza tym ma wyuczony zawód ekonomisty. Nie ma zatem żadnych powodów, aby wyłącznie ojciec T. W. ponosił koszty utrzymania syna.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd uwzględnił powództwo w całości zasądzając alimenty od dnia doręczenia pozwu pozwanej i na podstawie przepisu art. 133 § 1 k.r.o. w zw. z art. 135 k.r.o. orzekł jak w punkcie I wyroku.

O kosztach sądowych, od których uiszczenia strona powodowa była zwolniona z mocy ustawy, Sąd orzekł w punkcie II wyroku na podstawie przepisu art. 113 ust. 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2008 r. poz. 300 ze zm.) i zważywszy na brak dochodów po stronie pozwanej, odstąpił od obciążania jej kosztami sądowymi oraz na podstawie art. 102 k.p.c. nie obciążył jej kosztami procesu.

Rygor natychmiastowej wykonalności Sąd nadał orzeczeniu w części uwzględniającej powództwo na podstawie przepisu art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. (punkt III wyroku).

SSR Ewelina Dzierżak